

ЛИКУТЕЙ СИХОТ

Избранное

Сборник бесед Любавичского Ребе
с переводом на русский язык

לקוטי שיחות

מבחר שיחות של הרבי מליובאוויטש
עם תרגום חפשי לרוסית

МИКЕЦ מקץ

מהדורה ניסיונית תשע"ח

Пробное издание 5778

בסיוע "קרון מרומים"

עורך ראשי:

הרב עקיבא נימוי

תרגום:

הרב גרשון פאליי, הרב חיים פילצר, הרב ראובן קורבסקי, א.ר. נדבורה

עריכה לשונית:

א. קוטזובה

הגהה:

ל. אורלובה

עיצוב ועימוד:

www.chazak.co.il - 'מ"מ' - חזק הוצאה לאור בע"מ

זכויות 'לקוטי שיחות' מקורי שמורות להו"ל "קה"ת".

זכויות 'לקוטי שיחות' בתרגום לעברית שמורות ל"מכון לוי יצחק".

Издано при поддержке фонда «Меромим»

Главный редактор

р. Акива Немой

Перевод

р. Гершон Палей, р. Хаим Фильцер, р. Реувен Куравский,
Ида Недобора

Литературный редактор

Анна Кутузова

Корректор

Любовь Орлова

Верстка и дизайн

издательство Хазак, Израиль

Все права на оригинальный текст принадлежат Kehot
Publication Society, NY, права на перевод на иврит
принадлежат издательству Mechon Levi Yitzchok.

© Перевод Колель Тора, 2017

פתח דבר

מתוך שבח והודיה להשי"ת, לקראת שבת פרשת מקץ הננו מוציאים לאור שיחה מתורגמת לשפה הרוסית.

לנוחיות ציבור דוברי הרוסית והעברית הוספנו גם את השיחה בעברית.

ויה"ר שנזכה תיכף ומיד ממש לקיום היעוד "הקיצו ורננו גו", ומלכנו נשיאינו בראשם, וישמיענו נפלאות מתורתו, "תורה חדשה מאתי תצא".

רשת 'כולל תורה' במדינות חבר העמים ואירופא

ВСТУПИТЕЛЬНОЕ СЛОВО

С огромной радостью и благодарностью Всевышнему мы рады представить вашему вниманию беседу Любавичского Ребе к главе МИКЕЦ с переводом на русский язык.

Для удобства двуязычных читателей параллельно с русским переводом приводится текст беседы на иврите.

Дай Б-г, чтобы в заслугу нашего изучения трудов Ребе мы удостоились учить Тору от него самого с приходом праведного Мошиаха, когда исполнится сказанное пророком: «Новая Тора от Меня выйдет».

פרשת מקץ כשחורשים וזורעים - צומח!

כרך ג'

מתורגם ללשון הקודש

ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו... והנה אָנחנו מְאֲלָמִים אֲלֵמִים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קָמָה אֲלֵמְתִי וְגַם נִצְבָה וְהִנֵּה תִסְבִּינָה אֲלֵמְתֵיכֶם וְתִשְׁתַּחֲוּוּ לְאֵלֵמְתִי: וַיִּחְלֵם עוֹד חֵלֹם אַחֵר וַיִּסְפֵּר אֹתוֹ לְאָחָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חֵלְמֵי חֵלֹם עוֹד וְהִנֵּה הַשָּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עֶשֶׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִים לִי: (בראשית, לו, ה' - ט')

ויהי... ופרעה חלם והנה עמד על היאר: והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות מְרָאָה וּבְרִיאַת בָּשָׂר... והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מְרָאָה וְדִקּוֹת בָּשָׂר... ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר את שבע הפרות יפת המראה והבריות... ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אֶחָד בְּרִיאוֹת וְטֹבוֹת: והנה שבע שבלים דקות ושדופת קדים צמחות אחריהן: וְתִבְלַעְנָה הַשְּׁבָלִים הַדְּקוֹת אֶת שְׁבַע הַשְּׁבָלִים הַבְּרִיאוֹת וְהַמְּלֵאוֹת: (בראשית, מא, א' - ו')

יוסף ופרעה

א. בתחילת פרשת מקץ מספרת התורה באריכות על שני חלומות פרעה - חלום הפרות וחלום השבלים; כן מסופר על הפתרון שנתן יוסף לחלומות, שהם מהווים רמז לשנות השבע ושנות הרעב.

לשם מה מספרת התורה, ובהרחבה כזו, את כל פרטי חלומות פרעה? בעיקר הרי חשוב לדעת שיוסף הודיע מראש לפרעה על שבע שני השבע ושבע שני הרעב, שעקב כך נעשה יוסף משנה למלך במצרים - אבל מה ההבדל אם הדבר בא

באמצעות חלומות או בדרך אחרת ואפילו אם רוצה התורה לספר לנו שחלומות פרעה גרמו ליוסף להיות משנה למלך במצרים, הרי היה אפשר לספר זאת בקיצור, שאיש לא ידע לפתור את חלומות פרעה, מלבד יוסף, ושפתרונם היה: שבע שני שבע ושבע שני רעב. לשם מה חשוב לנו לדעת את כל הפרטים שראה גוי בחלומות?

המענה לכך: המשך הענינים בתורה, מלמד שזה שהודיעו לפרעה על שני השבע ושני הרעב באמצעות חלומות, הוא תוצאה מכך שכן היה אצל יוסף תחילה, שהודיעו לו מלמעלה, על עניניו, על

ГЛАВА "МИКЕЦ" Трудиться и расти

Ликутей сихот, т. 3

И приснился Йосефу сон, и рассказал братьям своим... вот, мы вяжем снопы среди поля; и вот, поднялся мой сноп и стал прямо; и вот, кругом стали ваши снопы и поклонились моему снопу... И приснился ему еще сон другой... и сказал: вот, приснился мне еще сон, что вот, солнце и луна и одиннадцать звезд поклоняются мне. (Берейшит, 37, 5-9)

И было... фараону снилось: вот, он стоит у реки. И вот, из реки выходят семь коров, хороших видом и тучных плотью... И вот, семь других коров выходят за ними из реки, худых видом и тощих плотью... И съели коровы, худые видом и тощие плотью, семь коров, хороших видом и тучных... И заснул он, и снилось ему вторично: вот, семь колосьев всходят на одном стебле, тучных и хороших. Но вот, семь колосьев, тощих и опаленных восточным ветром, вырастают за ними. И проглотили колосья тощие семь колосьев тучных и полных. (Берейшит, 41, 1-7)

1. Исправить себя – исправить мир

В начале главы *Микец* Тора подробно повествует о двух снах фараона: один сон – про коров, другой – про колосья. Тора рассказывает и о том, как Йосеф разгадал значение этих снов. По его словам, сны предвещали 7 сытых и 7 голодных лет.

Зачем Торе рассказывать все детали сна фараона, да еще в таких подробностях? Казалось бы, все, что нам нужно знать – это то, что Йосеф заблаговременно сообщил фараону про семь сытых и семь голодных лет, в результате чего стал заместителем правителя Египта. Но какое нам дело до того, как это произошло – из-за снов или как-то иначе?

Допустим, Тора хочет нам рассказать, что Йосеф стал заместителем фараона в результате успешного толкования его снов. Но можно было рассказать об этом очень кратко, примерно так: "Никто не мог разгадать сны фараона, пока не пришел Йосеф и сказал, что они предвещают семь сытых лет и семь голодных лет". Зачем нам знать все детали снов, которые видел этот инородец?

На самом деле Тора преподает нам важнейший урок! Почему фараон узнал о предстоящих годах изобилия и голода **именно во сне**? Только потому, что так произошло у Йосефа! Как мы помним, будущее Йосефа тоже сообщалось ему **посредством снов**, как Тора рассказывает в начале главы Вайешев.

יתר על כן: גם במידה ואי אפשר לומר שהנסינות נובעים מהאדם, משום שהוא נקי מהנחות ותאוות אלו, אפילו בדקות, באים הם, לפחות, בגללו - שכן כל הבריאה היא "בשביל ישראל שנקראו ראשית"³ - כדי שיעמוד בנסיון, וכאשר יעורר בקרבו את התוקף לבל יתפעל, יתגלה אז, שכל הנסיון אינו אלא דבר דמיוני, כי כל סדרי עולם תלויים בתהלוכות האדם בעניניו.

בין חלומות יוסף לחלומות פרעה

ב. אף כי חלומות פרעה באו כתוצאה מחלומות יוסף, מנוגדים היו במהותם: חלומות יוסף הם בקדושה וחלומות פרעה - "לעומת זה". מכאן כמה החילוקים ביניהם בסדר ובפרטי החלומות.⁴

(א) חלומות יוסף פותחים מיד בעבודה - "מאלמים אלומים". לעומתם בחלומות פרעה אין מדובר כלל בעבודה. הטעם לכך: ההשפעות דקדושה, כיון שנמשכות מהקב"ה לישראל (והקב"ה הוא הרי שלם בתכלית והוא עצמו תכליתו; גם הנשמה שהיא חלק אלקה ממעל ממש⁵, תכליתה בה עצמה ולא בדבר אחר, ועל כן גם השפעות אלו) הם בתכלית השלימות והטוב, ולפיכך חייבים לבוא דוקא על ידי עבודה, כדי שלא יהיו בבחינת "נהמא

ידי חלומות, כמסופר בפרשה הקודמת. מדוע היה זה כך אצל פרעה? משום שיוסף הצדיק היה נשמה כללית, והוא המשיך בעולם את כל עניני יעקב אבינו¹. וכיון שיוסף הוא "צדיק יסוד עולם", כל ההשפעות שבעולם צריכות לעבור דרכו, וכשם שאצלו היה הסדר של גילוי ענינים מלמעלה על ידי חלומות, נקבע הסדר כך בכל העולם, עד שכאשר היו צריכים להודיע דבר אפילו לפרעה מלך מצרים, "מושל בכיפה"², היה זה באמצעות חלום.

זוהי הוראה עיקרית בעבודתינו: כאשר יהודי נתקל בנסינות של הנחות ותאוות מזיקות, עליו לדעת שהם נובעים ממנו, היהודי. לא כדעת הסוברים שיש ללכת בעקבות העולם; גם לא כאלו הסוברים, כי על מנת לקיים תורה ומצוות צריך אדם להתאים עצמו ל"עולם", אלא אדרבה, מציאות העולם תלויה ביהודי: מפני שאצלו רווחת הנחה מסויימת או שהוא מתחשק לאיזו תאוה, באים אותם ענינים גם בעולם, אלא כשהם באים בעולם ("עולם" מלשון העלם), אין מקורם נרגש בהם, ומופיעים כאילו מעצמם, וגוררים אותו ללכת אחריהם. ברם מאחר שבאמת באים הם מהאדם, הרי על ידי כך שימיר את ההנחות והתאוות הלא-טובות שלו בטובות, יוחלפו אלו גם בעולם.

3. אותיות דרע"ק אות ב. סדר רבה דבראשית ד. ויק"ר פל"ז, ד. תנחומא - באבער - ג. רש"י ורמב"ן בראשית א, א.
4. ראה בכ"ז לעיל פ' וישב ובהמצויין שם.
5. תניא רפ"ב.

1. ראה ביאורי הזוהר ר"פ ויחי (ל, א ואילך). אוה"ת ד"ה בן פורת יוסף (שפר, א) ובכ"מ. ועייג"כ להלן פ' ויחי.
2. ראה תרגום שני למג"א בתחילתו.

Дело в том, что Йосеф обладал *Нешама клалит* – "общей душой". Именно он притягивал в мир духовный свет праотца Яакова. И поскольку Йосеф является "праведником, на котором зиждется мир"¹, то любое высшее влияние, которое спускается в мир, проходит через него. Поэтому, если Йосефу передавали Свыше определенную информацию через сны, то и для всего мира был установлен такой же порядок. И даже когда надо было сообщить что-либо фараону, египетскому царю, это делалось посредством сна.

Отсюда мы должны извлечь важные выводы относительно нашего духовного служения.

Сталкиваясь с испытаниями, сопряженными с вредными страстями и предрассудками, еврей должен знать: все это исходит от него, от еврея. Ошибаются те, кто полагает, что надо следовать за окружающим миром. Неправы и те, кто считает, что для исполнения Торы и заповедей, необходимо подстраиваться под окружающий мир. Наоборот – весь мир зависит от еврея, и только потому, что он смотрит на вещи определенным образом или желает чего-либо, те же самые идеи появляются в окружающем мире. Однако когда эти явления приходят в мир, их источник не виден (так как мир – *олам* - происходит от *гээлем*, сокрытие), они появляются как будто сами по себе, увлекая за собой человека. Но ведь на самом деле это идет из самого человека: когда он заменяет свои недобрые устремления

и взгляды на добрые, все меняется и в окружающем мире.

Даже если нельзя сказать, что испытания происходят из **самого человека**, так как он свободен от неблагоприятных воззрений и страстей, во всяком случае, они появляются из-за него. Ведь все творение существует "ради народа Израиля, названного *рейшит* – начало"², т.е. ради того, чтобы еврей устоял перед испытанием. Если еврей будет устойчив и не станет обращать внимание на свое окружение, все сразу преобразится. Тогда станет видно, что все испытания были всего лишь плодом воображения человека. Ибо все, что происходит в мире, зависит от личного поведения человека.

2. Противоположности

Хотя сны фараона были следствием снов Йосефа, их содержание прямо противоположно: сны Йосефа связаны со сферой святости, а сны фараона – с обратной стороной (силами зла). Отсюда – ряд различий между снами как в их последовательности, так и в деталях.

1) Сны Йосефа сразу начинаются с работы – "вяжем снопы". У фараона же во снах и речи не идет о работе.

Еврейский народ получает все блага напрямую от Всевышнего, от которого исходит лишь добро в его наиболее совершенной форме. Всевышний абсолютен и совершенен, Он не существует "ради

1. *Мишлей*, 10:25.

2. См. Раши к *Берейшит*, 1:1. На основе сказанного (Иирмиягу, 2:3): "Святость Г-сподня, Израиль, начало плодов Его".

לקוטי שיחות • מקיץ

צומח. הדבר בולט יותר בשים לב, שלפי סדר הטבע היה צריך להיות: תחילה שבלים ואחר כך פרות, כי פרות "בריאות בשר" ופרות "דקות בשר", שעליהם מדובר בחלום הראשון, תלויים במזונם, בשבלים, בין אם "בריאות" או "דקות". והיה צריך החלום השני להיות ראשון. אבל כיוון שבלעומת זה הסדר הוא "פוחת והולך", היו חלומות פרעה בסדר הפוך.

וכך בכל אחד מחלומות פרעה, היה באופן של "פוחת והולך": תחילה ראה "שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר" ואתר כך "רעות מראה ודקות בשר"; שבלים "בריאות וטבות" ואחר כך "דקות ושזופות קדים" ויתירה מזו: כל כך "פוחת והולך" בקליפה הטוב והיפה, עד שהפרות והשבלים היפות והטובות נאכלות לגמרי ("ותבלענה") על ידי הפרות והשבלים הרעות והדקות.

אף בפתרון ובקיום החלומות, היה בסדר דומה: תחילה היו שנות השבע ואחריהם שנות הרעב - "פוחת והולך" - במדה כזו, עד ש"לא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא". (דבר שנות השבע שהגיעו

דכיסופא" (=לחם בושה), שאינו תכלית הטוב. לא כן הוא בלעומת זה, בקליפה, שבה עצמה אין שום תכלית, כל מציאותה הוא שהיא טפלה לדבר אחר, במילא אין נדרשת לצורך השפעותיה שלימות של העבודה, והן נשפעות "חנם", משום שגם כך אינם מהוים מציאות.

(ב) חלומות יוסף הם באופן של "מעלין בקדש": תחילתם ב"שבלים", שהם נפרדות אחת מן השניה, ומהם מתחברים יחדיו "אלומים" - מדברים נפרדים נעשה ענין של אחדות (בחלום הראשון); עד לענינים שמימיים (שמש ירח וכוכבים - בחלום השני). כן, לפי פשוטם של דברים מבחינה גשמית, ה"אלומים" יקרים יותר מ"שבלים", ואבנים טובות ומרגליות שאורם נובע מהכוכבים⁶, מורים על עשירות גדולה יותר מאשר ה"אלומים". מה שאין כן חלומות פרעה הם באופן של "פוחת והולך": החלום הראשון הוא ב"פרות" - סוג החי, והחלום השני הוא ב"שבלים", שהם מסוג תחתון יותר -

6. לקו"ת ראה ד"ה ושמת כדכד.

чего-то", его существование ничем не обусловлено. Душа, будучи настоящей частичкой Всевышнего³, также не является средством для чего-либо и существует безусловно. Поэтому и все, что еврей получает от Всевышнего, является совершенным, и высшие блага человек может получить только если потрудится и приложит усилия. Без труда можно получить лишь "постыдный хлеб"⁴, который никак не назовешь совершенным добром.

Клипа же, т.е. сфера, противостоящая святости, сама по себе не является целью; она второстепенна и существует лишь как средство. Соответственно, чтобы получить что-либо из области *клипы*, от человека не требуется прилагать существенные усилия. В сфере *клипы* все раздается "бесплатно", потому что ее "подарки" все равно не являются истинной реальностью.

2) Сны Йосефа выражают подъем, согласно правилу "в святости поднимаются"⁵: сон начинается с колосьев, отдельных друг от друга, а затем объединяющихся в снопы. Разрозненные вещи достигают единства (в первом сне), переходя, наконец, в небесные светила (солнце, луну и звезды – во втором сне). К тому же снопы в буквальном понимании и в материальном смысле дороже ко-

лосьев, а драгоценные камни, свет которых происходит от звезд⁶, указывают на еще большее богатство, чем снопы.

В снах фараона всё идет вниз: в первом сне – коровы, животный мир, во втором сне – уже колосья, т.е. более низкий растительный мир. Это особенно примечательно, если учесть, что естественным путем все должно быть наоборот: сначала должны появиться колосья, а затем коровы. Ведь тучность и худоба коров, о которых говорится в первом сне, – это следствие их питания (являются колосья полными или пустыми). Таким образом, второй сон должен был быть первым. Но так как в *клипе* все идет на спад, то и сны фараона шли в обратном порядке.

Если взять каждый сон фараона в отдельности, то и здесь наблюдается "понижение": сначала он видит семь красивых и тучных коров, а затем – плохих и худых; сначала появляются здоровые и хорошие колосья, потом – пустые и выветренные. Более того, в области *клипы* все хорошее настолько "худеет", что красивые, хорошие коровы и колосья подчистую проглатываются худыми коровами и колосьями.

В разгадке снов сохраняется все та же тенденция: сначала шли годы изобилия, за ними – годы голода, причем такого, что "не узнают того (былого) изобилия в стране из-за того голода"⁷ (следует заметить, что второе изобилие, наступившее после голодных лет, не упоминается во

3. См. *Тания*, гл. 2.

4. "Постыдный хлеб" (*нагама де-кисуфа*) – символическое определение получения Б-жественных благ, не заработанных служением Творцу.

5. См. Талмуд, *Шабат*, 21б. Согласно галахе, степень святости можно лишь повышать, но не убавлять. Этот принцип актуален и как общий подход к служению Б-гу.

6. *Ликутей Тора*, гл. *Рез*, маамар *Весамти какод*.

7. *Берейшит*, 41:31.

כן הרי "במקום שרצונו של אדם שם הוא נמצא", ואם כן, כל הירידות, בפנימיותן אינן שינויים, כי אם אדרבה, "מנוחה" - היפוכו של השינוי המתאים לרצון ולכוונה שבהם).

אבל ב"קליפה" ישנם שינויים, ובאופן של "פוחת והולך". הטעם לכך הוא, כאמור, משום שהקליפה אינה מציאות לעצמה, כל ישותה אינה אלא לנסות את האדם ולעורר אצלו כוחות פנימיים של קדושה. וככל שהאדם מתגבר יותר ומתעלה ב"עבודתו", כך פוחת אצלו הצורך בנסיון, ובמילא גם נחלשת מציאות הקליפה, "פוחת והולך", כמאמר רז"ל¹⁰: "כשזה קם זה נופל".

זהו גם כללות החילוק בין פרי החג, ש"כנגד שבעים אומות"¹¹, שהם "מתמעטין והולכין"¹² - ובין גרות חנוכה, קדושה, שבהם הסדר הוא "מוסיף והולך", "מעלין בקודש".

ג. געת ומצאת - תאמין!

ד. ההוראה מכך בעבודה היא: כשעולה בדעתו של אדם, שיוכל להשיג השפעות מסוימות ללא עבודה, מתוך הנחה, שמפני

לאחר שנות הרעב - לא הזכר בחלומות פרעה, כיון שדבר זה אינו קשור לפרעה. ברכת שנות השבע המאוחרות באה על ידי ברכת יעקב).

קדושה וקליפה - עליה וירידה

ג. ובזה מתבטא ההבדל בין קדושה ל"לעומת זה". קדושה יש לה קיום נצחי ואינה נתונה לשינויים. השינויים בקדושה צריכים להיות רק באופן של הוספה ועליות - "מעלין בקודש", "ילכו מחיל אל חיל" - וכיון שהם בכל פעם רק למעליותא, הרי לאמיתותו של דבר אין בהם שינויים. (יתרה מזו - אפילו זה שלעתים ישנן ירידות בישראל, וכן - מה שבכנסת ישראל (ספירת המלכות) ישנן ירידות (לפעמים עולה ולפעמים יורדת)⁷ אין משמעותם שינויים מוחלטים, שכן רצון האדם מישראל אפילו כאן למטה⁸ הוא לעולם אותו רצון, ועוד, הוא תמיד באמנה אתו⁹ - לקיים תורה ומצוות ולהעלות בקודש. ועל אחת כמה וכמה בספירת המלכות, הרי תמיד כוונת הירידות היא לשם תכלית העליה שיהיה לאחר מכן - "מנוחה לחיי העולמים" - אם

7. הוספות לת"א (קית, א).

8. משא"כ בקליפה דרק בשרשן - לשם שמים נתכונו (לקו"ת חוקת סב, א).

9. רמב"ם הל' גירושין ספ"ב.

10. רש"י בראשית כה, כג. תניא פי"ג.

11. סוכה נה, ב. הובא ברש"י במדבר כט, יח.

12. סוכה מז, א. רש"י שם.

сне фараона, потому что оно не имеет отношения к фараону: это изобилие пришло в Египет как благословение Яакова).

3. Изменения к лучшему

В этом заключается разница между святостью и ее противоположностью: святость существует вечно и неизменно. Изменения в святости могут происходить исключительно в сторону роста и прибавления: как говорится, "поднимаются в святости"⁵, "идут от силы к силе"⁸. Эти изменения – стабильное продвижение в положительную сторону, поэтому, по сути, изменениями не являются. Более того, если у еврея и бывает некоторое падение (и даже в корне еврейских душ, *Кнесет Исраэль* (*сфира Малхут*)⁹), тоже случаются спуски, (еврейский народ в целом переживает как подъемы, так и падения) – эти спуски не абсолютны. Ведь еврей даже в материальном мире всегда в глубине души верен Всевышнему¹⁰, он стремится исполнять Тору и заповеди, желает расти и развиваться во всем, что касается святости.

8. *Téгулим*, 84:8.

9. Источник еврейских душ, *Кнесет Исраэль* ("Собрание Израиля") соответствует нижней из Десяти *сфирот* – *сфире Малхут*, которая олицетворяет способность передавать Б-жественную жизненную энергию в нижние миры.

10. Как объясняет Рамбам (Законы развода, 2:20) по поводу *гета* (разводного письма), данного мужем по принуждению суда: в том случае, когда человека принуждают сделать то, что соответствует воле Творца, его упрямство объяснимо не иначе как присутствием в нем дурного начала (*йецер га-ра*), и насилие необходимо, чтобы сломить сопротивление этого самого начала. Сама же наша Б-жественная душа априори желает поступать так, как угодно Всевышнему (*прим. Ребе*).

И тем более это касается корня еврейских душ, *сфире Малхут*. Цель любого ее спуска – в достижении **максимального** подъема в дальнейшем¹¹, обретении "**покоя** и вечной жизни". Человек находится там, где его желание. Поэтому все понижения – это, **по сути**, не изменения, а как раз обратное – согласно заложенному в них замыслу и стремлению, их цель – **покой**.

В области *клипы* происходят изменения, постоянно ведущие вниз. Это происходит потому, что силы *клипы* не существуют сами по себе, а лишь для того, чтобы испытать человека и пробудить скрытые в нем силы святости. Чем больше усилий прилагает человек и чем больше он возвышается своей работой, тем меньше остается необходимости в испытаниях, и в результате *клипа* ослабевает и мельчает, как сказали наши мудрецы¹²: "Когда этот встает – этот падает".

Этим жертвенные быки на праздник Суккот (по числу народов мира), которых с каждым днем становится все меньше, отличаются от свечей Хануки, которых становится каждый день все больше, так как "в святости поднимаются".

4. Трудись – и найдешь

Вывод из всего этого в личном служе-

11. Спуск жизненной энергии, за который отвечает *сфира Малхут*, обеспечивает духовную работу в нижних мирах, которая приводит к духовному подъему даже в высших мирах. Так это и с еврейскими душами, коренящимися в *Малхут*, – их спуск имеет потенциал дальнейшего духовного подъема.

12. См. Раши к *Берейшит*, 25:23.

לקומי שיחות • מקיץ

ולאידיך גיסא: כשיתייגע בעבודה, יכול להיות בטוח ש"יגעת ומצאת", יתנו לו מלמעלה מציאה, עוד יותר מכפי עבודתו, וככל שיתקדם יקבל יותר - "מעלין בקודש".

(משיחת ש"פ וישב תש"כ)

סיבות מסויימות יקבל ההשפעות גם ללא יגיעה - עליו לדעת שרעיון כזה מקורו בנפש הבהמית, מה"לעומת זה", ששם אין העבודה הכרחית; כמו כן צריך שידע שההשפעה שבכוונתו לקבל באופן זה, היא, ככל מציאות של לעומת זה, "פוחת והולך", עד שלא נשאר ממנה מאומה¹³.

13. ראה קונטרס ומעין סוף מאמר ז'.

нии человека.

Если человеку приходит в голову, что он сможет получать какие-либо блага без труда (т.е. без служения Б-гу), он должен знать, что эти мысли берутся от животной души, от нечистой стороны, которой работа не нужна. Следует также знать, что те блага, которые человек намерен получить таким образом, как и любое явление с нечистой стороны становится все меньше, пока от него не останется ничего¹³.

С другой стороны, если человек будет трудиться, он может положиться на обещание наших мудрецов¹⁴: "...если будешь трудиться, то найдешь". То, что ему дадут Свыше, будет как находка – гораздо больше приложенных им усилий. И чем больше он будет продвигаться, тем больше получит, ведь в "святости поднимаются".

(Из беседы в субботу
главы *Вайешев* 5720 (1959) г.)

13. *Кунтрес Умааян*, конец маамара 7.

14. См. *Талмуд, Мегила*, 6б.

לזכות

הר"ר ירחמיאל מנחם מענדל בן פייגא איידל

וזוגתו רבקה פייגא בת חנה

וילדיהם:

חיה מושקא בת רבקה פייגא

אריה לייב שאול בן רבקה פייגא

יהודה מאיר בן רבקה פייגא

שלום דובער בן רבקה פייגא

שניאור זלמן בן רבקה פייגא

גולדשמיד

•

וזקניהם:

חיים משה בן רבקה

פייגא איידל בת סוניה

גולדשמיד

אברהם הלוי בן נעמי

חנה בת מרים פועה

לויין

סוניה בת חיה

ליפסקר

•

להצלחה רבה ומופלגה בטוב הנראה והנגלה

בכל אשר יפנו בגשמיות וברוחניות

ולנחת רוח יהודי חסידותי מתוך שמחה וטוב לבב

MENDI'S
RESTAURANT

מודפס בחסות רשת מסעדות 'מענדיס'